

Синдром на дефицит на вниманието и хиперактивност

Джон е 9-годишен ученик в 4 клас. Той беше диагностициран с хиперактивно разстройство с дефицит на вниманието и има затруднения в ученето при четене. Той също така изпитва социални и расови предизвикателства, тъй като е един от малкото цветнокожи ученици в своето училище и понякога се сблъсква с дискриминация от връстниците си.

Джон има анамнеза за астма и е предразположен към алергии, което може да повлияе на дишането и концентрацията му в клас. Също така има слаби фини двигателни умения, което го затруднява да пише и да изпълнява задачи, които изискват сръчност.

Джон се бори с уменията за изпълнително функциониране и има проблеми с организацията, планирането и приоритизирането. Той също има затруднения със задържането на паметта и припомнянето. Джон има склонност да действа импулсивно и може да стане разрушителен в класа. Лесно се разочарова и претоварва, което води до изблици на гняв. Той има ниско самочувствие и понякога се чувства социално изолиран.

Джон се бори с разбирането при четене и има трудности при декодирането и разпознаването на думи. Изисква допълнително време за тестове и използване на помощни материали.

Хиперактивното разстройство с дефицит на вниманието е разстройство на неврологичното развитие, което може да засегне академичното, социалното и емоционалното функциониране на детето. Ранното идентифициране и намеса са от решаващо значение за управлението на симптомите и подобряването на резултатите за засегнатите деца.

Следният план за действие може да се използва в образователна среда, за да се идентифицират и адресират неговите нужди:

Стъпка 1: Оценка. Първата стъпка е да оцените нуждите на Джон. Цялостната оценка от училищен психолог или друг професионалист може да помогне да се определи степента на хиперактивност и неговите затруднения в ученето при четене. Това ще осигури необходимата информация за разработване на индивидуален план за Джон.

Стъпка 2: Сътрудничество. Сътрудничеството е от ключово значение за справяне в класната стая. Сътрудничеството е от съществено значение за посрещане на нуждите на Джон. Учителите могат да работят с родителите на Джон, училищните психолози и друг помощен персонал, за да разработят индивидуален план за него. Екипът трябва да идентифицира конкретни цели, стратегии и приспособления, за да подпомогне ученето и поведението на Джон, и да се среща редовно, за да наблюдава напредъка и да прави корекции, ако е необходимо.

Стъпка 3: Настаняване и модификации. Настаняването и модификациите могат да помогнат в подкрепа на ученето и поведението на Джон в класната стая.

Примерите за настаняване и модификации за Джон могат да включват предпочитано място за сядане, удължено време за задачи и тестове, чести почивки и разделяне на задачите на по-малки фрагменти. Учителите могат да използват визуална подкрепа като графици, контролни списъци и карти с реплики, за да помогнат на Джон да остане организиран и фокусиран. Освен това Джон би могъл да се възползва от помощни технологии като аудиокниги или софтуер за преобразуване на текст в реч, които да му помогнат с четенето.

Стъпка 4: Поведенчески интервенции. Поведенческите интервенции могат да помогнат на Джон да се научи да се държи подходящо в класната стая. Учителите могат да използват положителни стратегии за подсилване като похвали, награди и символични подаръци, за да насърчат положителното поведение. Учителите могат също да научат Джон на умения за самонаблюдение и саморегулиране, за да му помогнат да управлява собственото си поведение.

Стъпка 5: Препоръка. Ако поведението и симптомите на Джон продължават въпреки интервенциите, екипът може да го насочи към допълнителни услуги. Това може да включва насочване за допълнителни медицински или терапевтични услуги или насочване към специализирана програма за четене.

В заключение, планът за действие за идентифициране и справяне с нуждите на Джон включва скрининг, сътрудничество, приспособяване и модификации, поведенчески интервенции и насочване. Ранното идентифициране и намеса могат да помогнат за подпомагане на ученето и поведението на детето, и да подобрят резултатите за деца с този проблем.

Планът трябва да бъде индивидуален, за да отговори на специфичните нужди на Джон и трябва да се наблюдава редовно, за да се гарантира, че има напредък. С правилната подкрепа и намеса Джон може да успее академично и социално.